

בס"ד ו' מנחם-אב ה'תשפ"ד
 הדלקת נרות - 19: 11
 צאת השבת - 20: 01
 רבנו תם - 20: 52
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1219
 @ ביום שלישי תענית ט' באב. (1956 שנים לחורבן)
 (במידה ועד אז לא יתגלה מלך המשיח).
 @ **סיום הצום** בצאת הכוכבים שעה 19: 43
 @ במוצאי התענית "ברכת הלבנה".

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידיון: "חזון ישעיהו"
 (ישעיה א')

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדיי השכלתי

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21: 30

פרשת דברים שבד הדרן

"כה אמר ה' עבאודי":

צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי
 יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים
 והאמת והשלום אהבו. (זכריה ח')

□ "מו"ל סוף בין פארן..." (א, א)

"והזכירן ברמז מפני כבודן של ישראל" (רש"י). זו הדרך
 שיש ללכת בה בשעה שבאים לייסר ולהוכיח: תחילה
פותרים ברמז דק, ורק לאחר שראוים, שהלה נוטה לקבל
 את דברי המוסר, אפשר לפנות אליו בדברים גלויים
והריפים ולומר: "ממרים הייתם עם ה'!" (אלשיך)

□ הישוב השנים לחורבן בית המקדש

השנה (לדוגמא תשפ"ד) - 1956 שנה לחורבן הבית.
 החישוב הוא כזה:

מורידים גימטריה של "חיים" (68) מהשנה הלוועזית,
 ומקבלים את מספר השנים לחורבן הבית השני.

השנה: 1956 = 68 - 2024.

□ "איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם"
 "טרחכם" - מלמד שהיו ישראל טרחנים.

היה אחד מהם רואה שנוצח חבירו בדן, אומר: יש לי עדים
 להביא, יש לי ראיות (שיוכיחו את צדקתו)!

"ומשאכם" - מלמד שהיו אפיקורסים. הקדים משה לצאת
 מביתו בבוקר, אמרו: מה ראה בן-עמרם לצאת מוקדם כל
 כך? שמא אינו שפוי (שקט) בתוך ביתו! אחר לצאת, אמרו:
 מה ראה בן-עמרם שלא לצאת מביתו במועד הקבוע?
 מה אתם סבורים - יושב ויועץ עליכם (נגדכם) עצות ומחשב
 עליכם מחשבות!

פינת הגיב'ים והפתגמים

"על זה הנה דוה לפני על אלה חשכו עינינו" (איכה)

מגילת איכה כולה היא מגילה של פורענות וצער,
 בסוף יש מספר פסוקי נחמה "אתה ה' לעולם תשב...
 השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם".

מסבירים חז"ל שהנביא ירמיהו אינו מתכוין חלילה
 לסיים את המגילה בטעם רע.
 אם הקב"ה היה מואס בנו לא היה תיקון, אבל אם
 הקב"ה רק כועס, יש תיקון.

מלעיני הפרשה:

- ← הקדמה קצרה לדברי התוכחה של משה סמוך לפטירתו.
- ← מינוי שופטים ושוטרים שיעזרו בהנהלת המחנה.
- ← חזרה על פרשת המרגלים.
- ← מסעי בני ישראל על יד הגבולות של אדום, מואב ועמון.
- ← כיבוש ארץ סיחון ועוג.
- ← חלוקת ארץ עבר הירדן מזרחה לבני ראובן, בני גד וחצי שבט המנשה.

□ "אחד עשר יום מחורב דרך הר שעיר עד קדש ברנע"

היכן יש כאן רמז בפסוק לבית המקדש? אחד עשר יום
 מחורב רומז על אחד עשר יום בשנה שאנו מתאבלים על
חורבן בית המקדש: תשעה ימים של חודש אב, שבעה עשר
 בתמוז, ועשרה בטבת.

□ "אלה הדברים אשר דיבר משה..."

משה דיבר עם ישראל ברמיזה:

במדבר - על מה שעשו במדבר, שאמרו "מי יתן מותנו ביד ה'".
נעריה - על-מה שעשו בערבות מואב, בחטא הפעור.
מול סוף - על-מה שעשו בים-סוף, שאמרו "המבלי אין
 קברים במצרים וכו'".

□ **בין פארן** - חטא המרגלים.

תופל ולבן - שדיברו על המן "ונפשנו קצה בלחם הקלוקל".
וחצרות - זה מחלוקת של קרח.
ווי זהב - זהו מעשה העגל.

□ "אלה הדברים אשר דיבר משה..." (א, א)

"אלה" - ראשי תיבות של אבק לשון-הרע. וממשיכים, אל
 תקרי "הדברים" אלא **הדיבורים**. אותיות **ריב הדם**. ששלושה
 נהגים בלשון הרע... זהירות בדיבור. (שלמה אלביליה הי"ו)

□ **גם בי התאנף ה' בגללכם**

על ידי גזרת המרגלים נתעכבו במדבר ארבעים שנה, ובתוך
 הזמן הזה נפטרה מרים, ועל ידי זה פסקה הבאר במיתתה,
 וחסרו להם מים ונתגלגל עניין מי מריבה. ואילו לא חטאו
 המרגלים היו נכנסים לארץ מיד עם מרים, ולא היה משה
 מגיע לכלל עונש זה. (כלי יקר)

□ "הוא"ל משה באר את התורה הזאת" (א,ה).

את המילה "באר" תרגם אונקלוס - "פרש". לדעת הראי"ה
 קוק יש הבדל בין 'באר', שמשמעו כמו "באר מים חיים",
 כלומר: נביעה מהמקור, לבין שהוא מרחיב (=פורס),
 כביכול מפשט היקמטים. משה, כמקבל התורה, היה
 המקור הנובע, אך הוא גם פירשה לשפה המובנת לכל.

הסירו ממשול מדוך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות תשעה באב

"מכל מלמד" השכלתו"

ההפטרה השלישית מ"תלתא דפורענותא":

"חזון ישעיה". (ישעיה א') השבת נקראת על שם הפטרתה: "שבת חזון."

ההפטרה היא הפרק הראשון של ישעיה: "חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלים". הקריאה בתורה בשבת חזון היא תמיד בפרשת דברים. ספר דברים הוא תמצית נאומיו של משה רבנו לעם העומד לפני הכניסה לארץ ישראל.

פניה של התוכחה אל העתיד. תפקידה לטעת תקווה לעתיד טוב יותר ונקי יותר מחטא.

את הפסוק: "איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם ורבכם" אנו נוהגים לקרוא במנגינה של מגילת איכה.

משה ראה את ישראל בכבודם ובשלוותם ואמר:

"איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם ורבכם".

ישעיה ראה אותם בפחזותם ואמר:

"איכה היתה לזונה קריה נאמנה".

ירמיהו ראה אותם בניוולם ואמר:

"איכה ישבה בדד העיר רבתי עם".

במגילת איכה המישיה פרקים:

פרק א' - ירושלים מקוננת.

פרק ב' - מקונן המשורר על ירושלים והצרות שהשיגוה.

פרק ג' - מספר המקונן הצרות הקורות בגלל החורבן.

פרק ד' - מתואר מצבם של בני ציון.

פרק ה' - היא כעין תפילה.

אמרו במדרש: שלושה נתנבאו בלשון "איכה".

משה: **"איכה** אשא לבדי טרחכם ומשאכם"

ישעיה: **"איכה** הייתה לזונה"

ירמיה: **"איכה** ישבה בדד"

פרקים א' ב' ד' במגילה איכה מבוססים על אותיות א"ב ויחד כ"ב פסוקים.

פרק ג' יש שלוש פעמים אותיות א"ב = ס"ו פסוקים.

ובפרק ה' יש כ"ב פסוקים שאינם כסדר א"ב.

להרבות אהבת חיים

בית המקדש נחרב בגלל שנאת חיים והוא עתיד להבנות בגלל **אהבת חיים**.

נאמר בסנהדרין: "דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו נחרב בימיו".

והמסקנה: שברגע שעם ישראל לא מאוחד הבית לא יבנה. שנאמר: "מחריביך ומהרסיך ממך יצאו".

ואפשר לפרש זאת אחרת: כשעושים תשובה ויש **אהבת ישראל ואחדות**, אז "מחריביך ומהרסיך

ממך יצאו" שהמסטינים יצאו מאיתנו וישארו רק **שלוש ורעות אהבה ואחוה**, ובמצב כזה אפשר לבנות את בית המקדש ולהביא את משיח צדקנו.

א. בסעודה המפסקת **אסור לאכול שני תבשילים**, ואפילו בישל מין אחד בשתי קדרות, אלא שאחד עבה ואחד רך גם זה חשוב שני תבשילים, אבל אם שניהם שוים אלא שהוורד לבשל בשתי קדירות מפני שבני הבית מותר לאכול משניהם, ושתי ביצים האחת קשה והאחת רכה שראויה לגמיעה חשיבי שני תבשילים. אפילו דבר הנאכל כמות שהוא חי אם נתבשל, חשוב תבשיל לענין זה, ובאפיו אפילו כמה מינים אין דין שני תבשילים. (ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקעד)

ב. **נהגו לישב על גבי הקרקע בסעודה המפסקת**, רק שיתן איזה שטיח או בגד להפסיק בינו לבין הקרקע, ולא ישבו שלשה לאכול ביחד, כדי שלא יתחייבו בזימון, ואפילו ישבו ואכלו יברך כל אחד לעצמו בלי זימון. (ילקוט יוסף שם הליכות עולם ח"ב עמוד קנב)

ג. אין אומרים וידוי ונפילת אפיים במנחה של תשעה באב מפני שנקרא מועד, שנאמר "קרא עלי מועד לשבור בחורי".

ד. תשעה באב **אסור באכילה ושתייה ורחיצה וסיכה ונעילת הסנדל ותשמיש המיטה**, ולילו כיומו לכל דבר. ואין אוכלים אלא מבעוד יום, של ערב תשעה באב. ובין השמשות שלו אסור כיום הכיפורים, ואם קיבל עליו בפרוש בשפתיו שלא לאכול אחר שסעד סעודה המפסקת אסור לאכול יותר אפילו ועדנו יום, אבל אם קיבל עליו בהרהור בלבד, אינה קבלה. **הכל חייבים להתענות בתשעה באב, ואסור לפרוץ גדר.**

ה. מעוברות ומניקות שפטורות משאר צומות של דברי קבלה, מתענות ומשלימות בתשעה באב. **ומעוברות ומניקות שיש להן חולי, אפילו אין בו סכנה, אין להן להתענות בתשעה באב**, ואם יש להן חולשה רבה, יעשו שאלת חכם ונכון לעשות שאלת חכם בכל מקרה, ויולדת תוך שלשים יום ולילה, יכולה להקל שלא להתענות בתשעה באב, ותאכל מיד בבקר. וכל שכן שיכולות המעוברות והמניקות, וכן יולדות, להקל באופן שחל תשעה באב בשבת, והתענית נדחת לאחר השבת, מכל מקום ראוי שהיולדת תוך שלשים יום לא תאכל להתענן, אלא כדי קיום.

ו. חולה, אפילו אין בו סכנה פסור מלהתענות בתשעה באב, וחולה שנתרפא ועודנו חלוש ומצטער מאוד בתעניתו, מותר לאכול, ואין צריך אומד, רק שלא יאכל למעדנים.

ז. ראוי ונכון להחמיר שלא לעשן סיגריות בתשעה באב. ובפרט יש להחמיר בעת קריאת איכה וקניות בבית הכנסת, אבל לצורך קצת, כגון למי שרגיל מאוד בעישון, ויש לו צער גדול במניעתו מעישון סיגריות, יש להתיר לו לעשן בתשעה באב בצניעה בתוך ביתו וכדומה, אבל לא יעשן בפרהסיא בתשעה באב. ובשאר הצומות אף הנוהגים לעשן ביום טוב, על ידי הדלקה מאש לאש, דחשיב אצלם לענין זה כאוכל נפש דשרי ביום טוב, אפילו הכי מותר לעשן בתענית. (יביע אומר ח"א סי' לג. יחווה דעת ח"ה לט)

ח. רחיצה אסורה בתשעה באב בין בחמין ובין בצונן ואפילו להושיט אצבעו במים אסור, ובשחרית נוטל ידיו עד סוף קשרי אצבעותיו בלבד, ולאחר שניגבם ועדיין לחות קצת מעבירים על עיניו. (ילקוט יוסף מועדים תשעה באב)

ט. אין לקרוא תהלים בתשעה באב, והמיקל בזה יש לו על מה לסמוך, אבל חוק לישראל וסדר מעמדות יש להחמיר שלא לקוראם בתשעה באב.

י. מי שנתחדשו לו חידושי תורה בתשעה באב, וחושש שאם לא יכתבם מיד ישכח עד הערב, שפיר דמי לכותבם. (ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקפא).

לפעמים שיא הבריאות, זה מחלה ממארת

פתאום הוא חזר, בעלה היקר, עם כיפה על הראש. היא גיחכה. היא ייחסה את זה לעובדה שהוא מסתובב סביב לזנב של עצמו, מחפש כוון ומשענת. נו טוב, אז הוא מצא לו פינה חמה ונעימה בבית הכנסת השכונתי, שם נערכים להם שיעורי תורה על ידי רב השכונה. זה יעבור לו, היא חשבה. יום יומיים, והוא בעצמו ירגיש מגוחך ויטמין את הכיפה בארון, כדי לפגוש אותה רק בחגים. אבל היא לא ירדה מהראש. "ריבונו של עולם, רק שלא יחזור לי בתשובה, אני לא מסוגלת לחשוב על זה" הרהרה בליבה. לישראלה מאור מתל אביב יש דעה עצמאית. היא אשה בת 30 משכילה, עובדת בענף היי-טק מצליח, ויש לה השקפת עולם ברורה: הדתיים נחמדים, סימפטיים, היא לא נגדם וגם לא בעדם. שיניחו לה. היא לא מפריעה להם, שהם לא יפריעו לו, ברוח המשפט הישראלי הכי שחוק במזרח-התיכון: "אני מכבדת דתיים, אבל מרחוק".

אבל מה לעשות שבעלה יוסף מאור האקדמאי המבריק שהחזיק גם הוא באותה דעה, התחיל במשך חודשי האבטלה שלו להיחשף לרזי חוכמת הגמרא. והכיפה? הו, הו. הכיפה העקשנית הזו, לא רוצה לרדת לו מהראש. לשיחות ביניהם יש קוד מתון ועדין משהו. הוא מנוסח גם בלשון גבוהה ונקיה. "תשמע" אומרת לו ישראלה "אני מוכנה איכשהו לסבול את הכיפה הסרוגה הקטנה שעל ראשך, אבל אל תסחף לי גם לציציות... זה ממש מלבוש משונה החוטים האלה..." והוא עונה לה: "יקירתך, עד כמה שהספינקותי להבין, יהדות זו עייסתק תבילה. אם מדובר פה באמת, אז אי אפשר לקחת רק חצי ממנה".

"חצי מן האמת - זה שקר מוחלט, כך שאינני יכול להבטיח לך שמחר לא אלבש ציצית". "נו טוב" היא עונה "אני רק מקווה שאחרי שתחזור בתשובה לגמרי לא תתחיל להכריח גם אותי לקיים מצוות. אני מספיק רגישה כדי לא לכנות את מה שעושים לך כמיסיונריות, אבל זכיתי להכיר את יושרך האישי, את כושר שיפוטך, ואני מעריכה את צעדיך...". הזוג החביב ניהל אורח חיים ברמת חיים גבוהה, אך לא זכו לפרזיטן. אולם, בשלב מסוים ישראלה החלה לחשוב על גירושין, בלי לריב, לבצע חלוקת רכוש ברוח טובה וגט זריז.

"לא נורא". היא רמזה לו. אבל יוסף לא היה מוכן: "את אשתי היקרה לי. לעולם לא אוכל לחיות בלעדייך. את טובה ורגישה. ואין לי ספק שניישר קו עוד מעט. תהיי סבלנית. את אולי לא מבינה, ולא מספיק מאמינה, אבל אנחנו זיווג משמים, ואהבה מוצקה כמו סלע לא מפזרים סתם כך". והמילים החמות הללו, שנבעו מלב אוהב וטהור פרטו על נימי הרגש. גם היא לא רוצה לוותר על בעל מיוחד שכזה. הסבלנות ניצחה, כי סבלנות תמיד מנצחת. ישראלה הסכימה לשמור שבת. לא בישול, לא הדלקת אור, וכמובן לא נסיעה. היא התרגלה מהר מאד לשקט המרום והחודר של קסם השבת.

אחר כך טהרת המשפחה. אחר כך למדה לברך. באמת הישגים ראויים לציון. רק על דבר אחד היא עמדה בתוקף. "אינני מסוגלת לשים על עצמי כיסוי ראש. שהקב"ה יקבל אותי ככה, כמו

שאני, עם השיער הטבעי היפה והמיוחד שהוא נתן לי. "הוא מבין, הוא יסלח. אתה אומר שהוא אבא רחום וחנון, אז אבא סולח לבתו על שובבויות קטנות..." "אינני יכולה להיפרד מן השיער... הוא כל כך יפה". וכאן היא היתה באמת עקשנית גדולה. שנה ועוד שנה, שומרים שבת, שומרים הכל, אבל ישראלה בלי כיסוי ראש. זה הפך כמעט לאידיאולוגיה אצלה. שש שנים אחרי הנישואין, הבית יהודי, השבת יפה ואצילית, זרע של קיימא? אין. כיסוי ראש? אין. ואז הגיע האסון... ישראלה התמוטטה בחדר הרופא. המחלה הנוראה מקנתת בה בדם.

"אני נורא מצטער גב' מאור" אמר הפרופסור. "את תקלעי למצב לא נוח מבחינתך. אחרי הטיפול הכימותרפי שייעשה בך, השיער שלך ינשור. צר לי, אני רק יכול לעודד אותך שהמחלה שלך אומנם לא פשוטה, אבל סיכויי ההחלמה הם בהחלט סבירים". ישראלה מאור נכנסה לטיפול הראשון.

כשהם חזרו לביתם הגדול והירק, היא אזרה אומץ. "יוסף, אני לא טיפשה. אני יודעת בדיוק מה קרה כאן. אבא שבשמים מדבר אלינו, הוא - בעיקר הוא מדבר אלי. הוא פונה אלי ואומר: ישראלה שלי, אני כל כך אוהב אותך, את הבת הכי יקרה ונפלאה שלי. חזרת בתשובה, עם כל כך הרבה התחשבות בבעלך, בסבלנות עלית בסולם הרוחני צעד אחר צעד. אני כל כך מרוצה ושבח ממך. אבל רק דבר אחד גורם לי צער. הצניעות. שיער פזור לאשה זה נורא, זה מפגע. זה מקלקל עיניי. זה פוגם. כך לא מסתובבת ברחוב בתו של מלך. אין לי ברירה בתי ישראלה, אם את לא רוצה לכסות את השיער שלך שרצונך, אז אני אעזור לך להיפטר ממנו. תביני אותי, אני אוהב אותך, ורוצה רק בטובתך, ולכן אני נאלץ להכריח אותך להיפרד מהשיער..."

כך אומר לי האב שבשמים. דמעות ניקו בעיניו של יוסף. "יוסף בעלי האציל, אינני יודעת אם שאר בחיים אחרי המחלה הארורה הזו, אבל דבר אחד נוסף נותר לי לעשות למענך ולמען הקב"ה. שיערי עדיין לא נשר מן הטיפולים... ובעודה מדברת ומזילה דמעות, לקחה ישראלה מספריים והחלה לגזור את שערותיה "ואם ירחמו עלי מן השמים, אגדל שיער חדש ואחביאהו מתחת לכיסוי ראשי".

אנחנו 10 שנים אחרי הסיפור הזה. ישראלה הבריאה לחלוטין וברוך השם נולדו למשפחת מאור שלושה ילדים. יוסף הוא אברך כולל מבריק ומגיד שיעורים ברחבי העיר.

וכעת חידון קל. וממה מתפרנסת ישראלה מאור? יש לה חנות גדולה ומצלחה במרכז העיר לכיסויי ראש, ובקרוד שלה עשרות רבות של נשים, שנכנסו לחנות גלויות ראש, ויצאו צנועות להפליא. היא מספרת להן את סיפורה האישי והוא פועל את פעולתו ומשכנע נשים רבות.

לפעמים, אין דבר יותר מְבְרֵא ממחלה ממארת.
(קובי לוי)

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים, אנא העבירו למערכת העלון.
טל': 054-7743834

"שבת חזון"

השבת נקראת 'שבת חזון', על שם הפטרתה - 'חזון ישעיהו בן אמוץ' (ישעיהו א, א-כו). הפטרה כוללת את פתיחת ספרו של ישעיהו, ובה נבואת תוכחה חמורה כלפי עם ישראל, הממשיכים במצוות שבין אדם למקום (קרבות ותפילה), אך מלאים בעבירות שבין אדם לחברו (רצח, הטית משפט, גזל), כסדום ועמורה בשעתך.

על "שבת חזון" היה אומר הצדיק רבי אברהם יעקב ברבי ישראל מאדיגורה: השבת הסמוכה לתשעה באב - יום הבכי והאבל על חורבן בית מקדשנו ותפארתנו - היא שבת גדולה וחשובה. משל למה הדבר דומה? לאדם המצוי בחדר אפל, ובא חבירו ומכניס לתוכו נר דולק. מה חביב אותו נר, המפיץ אורו במחשכי החדר! בדומה לכך - אומר האדמו"ר, כשבא האור הזך של שבת קודש בימים של "בין המצרים", שהם ימי עצבות ומנהגי אבלות על חורבן בית מקדשנו והגלות המר, הוא משפיע לנו אור יקרות ואנו שמים ושמיים ושמחנו בו ביותר (פרפראות לתורה)

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

חינוך ילדיכם בתשעה באב

מחנכים את הילדים לקיום חלקי של מנהגי ודיני האבילות על החורבן. ההלכה מבחינה בין המישור האישי למישור הסביבתי. במישור האישי, מקולה ההלכה, ועל כן אין מחנכים את הקטן לצום בתשעה באב (אבל אין מפנקים אותו במאכלים מעודנים, כדי שיתאבל עם הציבור). במישור הסביבתי והחברתי, מחמירה ההלכה, ועל כן מקפידים שהופעתו החיצונית של הילד תשתלב באווירת "עגמת הנפש" הכללית של המבורגים ולא תפגע בה.

כמו כן מחנכים אותם במישור הרוחני להבין את משמעות החורבן. עקרונות אלו יפים גם ביחס לכלל התנהגותם של הילדים בתשעת הימים.

המטרה היא "חינוך ליראת ה'", שהקטן כשישאל על מה זה, סבירו לו עניין חורבן בית המקדש". הוי אומר, המטרה איננה להקנות לו הרגלים התנהגותיים לקראת תקופת הנעור והגדלות (זוהי המטרה הראשית של חינוך קטן למצוות) אלא לעורר בו סקרנות ולהביא אותו לשאל על מנהגי האבילות - להסביר את משמעות החורבן ולעורר בו כמיהה לבנין המקדש. וילד שאיננו מסופר ואין בגדיו מכובסים מתחזקת בו תחושת האבלות.

עשרים וארבע שנים משרדים
ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה התקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כולל "חזון עובדיה"
במושב בן-זכאי שיעורים בתשעה באב 21:00 - שני בערב הרב שמואל מיכאל רביע. **יום שלישי תשעה באב** 13:00 - הרב יצחק דיין 14:00 - הרב חיים גינזבורג 15:00 - הרב אליהו מנחסי 16:00 - הרב אלמוג לוי 17:00 - הרב לויאור גלזר 18:00 - הרב יעקב סיני תפילת מנחה, ערבית

מרכזות איתות
לדודו וליזביר אמיכילי בשני: **איהל מועד" יבנה יום שני** 17:30 - מנחה מוקדמת. 19:45 - ערבית וקניות. **יום שלישי** 06:30 - שחרית וקניות 19:00 - מנחה תשעה באב ערבית וברכת הלבנה

זמני התפילות
בתשעה באב בביהכ"נ **"אוהל מועד" יבנה יום שני** 17:30 - מנחה מוקדמת. 19:45 - ערבית וקניות. **יום שלישי** 06:30 - שחרית וקניות 19:00 - מנחה תשעה באב ערבית וברכת הלבנה

כל הישועות והברכות לניסים וטובה בכורי
שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל שיתברכו בפרואה שלמה ובכל מילי דמיטס ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלוה לרפואת נחת בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"נ משה בן סולטן ז"ל

מרכזת אה"ח
רפואה שלימה לישיראל שאה"ר בן מורי יחיא הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. יחזור לאיתנו הרשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו חנה בת מורי סעיד ועלני

רפואה שלימה
בבית פנחס הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. יחזור לאיתנו הרשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו חנה בת מורי סעיד ועלני

רפואה שלימה
בבית פנחס הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. יחזור לאיתנו הרשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו חנה בת מורי סעיד ועלני

מרכזות איתות
לדודו וליזביר אמיכילי בשני: **איהל מועד" יבנה יום שני** 17:30 - מנחה מוקדמת. 19:45 - ערבית וקניות. **יום שלישי** 06:30 - שחרית וקניות 19:00 - מנחה תשעה באב ערבית וברכת הלבנה

מרכזת אה"ח
רפואה שלימה לישיראל שאה"ר בן מורי יחיא הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. יחזור לאיתנו הרשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו חנה בת מורי סעיד ועלני

כל הישועות והברכות לניסים וטובה בכורי
שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל שיתברכו בפרואה שלמה ובכפרנסה טובה ורוחניות וגשמיות יתגשמו כל משאלות לבכם וירוו נחת מיוצאי חלציהם

רפואה שלימה
בבית פנחס הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. יחזור לאיתנו הרשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו חנה בת מורי סעיד ועלני

מרכזות איתות
לדודו וליזביר אמיכילי בשני: **איהל מועד" יבנה יום שני** 17:30 - מנחה מוקדמת. 19:45 - ערבית וקניות. **יום שלישי** 06:30 - שחרית וקניות 19:00 - מנחה תשעה באב ערבית וברכת הלבנה

רפואה שלימה
בבית פנחס הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. יחזור לאיתנו הרשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו חנה בת מורי סעיד ועלני

לע"נ הצנוע והענו
ציון מוסאי בן שבתאי ורחל ז"ל האזכרה בתקיים ביום חמישי יב' מנחם-אב 18:15 - עליה לבית העלמין

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל:
שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיה הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביה הי"ו אסתר אהרני בת גולה מנב"ת נהיה ישראל בן שרה מנב"ת ריחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הרוני בת מרי מנב"ת

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל:
אברהם יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרני בן ביבי הי"ו דוד דודי בן נרגס וזכריה הי"ו שלום-אשלום רפאל בן חיים ושודאי הי"ו חנה דודי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת דליה נסימה בת גורג'יה מנב"ת בהטרי ארשאבן בת נובר מנב"ת דינה לאזרי בת סולטנה מנב"ת מרדכי נאמן בן חנה וציון הי"ו

לע"נ הצנוע והענו
שמואל מוסאי בן אברהם וזלנה ז"ל האזכרה ביום ראשון יז' מנחם-אב 18:15 - בבית העלמין 19:00 - מנחה, ברכות, דברי תורה וערבית בבית הכנסת "אוהל מועד" הנשיאים 3 יבנה

לע"נ הצנוע והענו
ציון מוסאי בן שבתאי ורחל ז"ל האזכרה בתקיים ביום חמישי יב' מנחם-אב 18:15 - עליה לבית העלמין

לע"נ הצנוע והענו
רחמים אמיתיים בן שמעון וזלנה ז"ל ז' אב פקידת שנתו לע"נ הצנועה והענוה **רחל-שנה טובה** בת טובה ז"ל נפטרה השבוע א' אב לע"נ הצנוע והענו **אורן אהרון** ז"ל בן ריטה ועומס שיחיו יג' אב פקידת שנתו